

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Recollectio Spiritvalis

Masen, Jacob

Coloniae Agrippinae, 1691

Meditatio XI. De Charitate, Zelo, & Patientia Ministrorum Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60213)

cops Pastorum percipiatis immarcessibilem gloria coronam.

DISTICHON MEMORIALE

*Parendi sit cura tibi (2) ne femina tangat :
Quare senes, (3) inopes, siquid abundat
opum.*

MEDITATIO XI.

De Charitate, Zelo, & Patientia Ministrorum Dei.

VERITAS. Raram vitæ perfectionem Ministri Dei ex officio à se suscepto profitentur, quæ eximia charitate Dei, proximique nititur (2) tum verò Zelo gloria Dei, & salutis proximorum, discreto & constanti. (3) Postremo insigni patientia, tam in laboribus, quàm persecutionibus ex amore Dei sustinendis.

ORATIO PRÆPARATORIA
communis.

PRÆLUDIUM I. *Propone tibi Christum à resurrectione inter discipulos de perfectione & charitate differentem, ac denique Petro oves
N S suas.*

suas commendantem. 2. Pete gratiam ipsius institutionem sequendi.

I. PUNCTUM.

*Summa
vite per-
fectio à
ministis
Dei exig-
tur.*

*Bern. in
Decl. Ecce
nos.*

In psal. 15.

Psal. 72.

*Minister
Dei totus
Dei est.*

Gregori

Considera majorem vitæ sanctitatem perfectionemq; à Dei Ministris ad vitæ sublimioris professionem assumptis, quàm ceteris hominum requiri, & quidem multò maximam à Sacerdotibus ad sacra Ecclesiæ mysteria, ipsumque Christi in Eucharistia tractandū corpus, assumptis: ne sanctum canibus detur. *Sacerdos enim coeleste tenet officium, Angelus Domini exercituum factus est: tanquam Angelus, aut eligitur, aut reprobat. Inventa quippe in Angelis pravitas, & districtius judicetur necesse est, & inexorabilius, quam humana. Ecclesiasticus à mundo ad Deum conversus dicet cum Augustino: Dominus pars hereditatis meae & calicis mei. Eligant sibi alii partes, quibus fruuntur, terrenas, & temporales: portio mea Dominus est: bibant alii mortiferas voluptates, pars calicis mei Dominus est. Et cū Davide: mihi autem adherere Deo bonum est, & ponere in Deo spem meam. Ante omnia igitur, tanquam servus fidelis se tenetur devovere, non solis externis consecrationis ritibus, sed intimis animi affectibus Deo: ut cujus se ministrum profitetur; infidelis servus futurus, si cuiquam alteri magis adhærescat. Nemo enim magno, & Deo, & sacrificio,*

ficio, & Pontifice dignus est; nisi qui prius seipsum Deo hostiam viventem, & sanctam exhibuerit, rationalemque cultum, gratum, atque acceptum ostenderit. Talem sese hostiam Deo exhibet, qui per charitatem perfectam, tanquam holocausti ignem, cor suum Deo immolaverit. Qui enim manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. Et hac Apostoli olim flagrabant, cum dicerent: *Charitas Dei diffusa est in cordibus nostris, per Spiritum S. qui datus est nobis.* Sine hac, neque scientia, neque eloquentia & prædicandi facultas, neque cetera, seu naturæ, seu gratiæ dona quicquam profutura sunt: *Si enim linguis hominum loquar & Angelorum: charitatem autem non habeam, factus sum velut æs sonans, & cymbalum tinniens. Et si habuero prophetiam, & noverim mysteria omnia, & omnem scientiam, & si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum.* Quæ causa, quòd in sacris officiis, tam multi Ecclesiastici langueant? sæpe à choro absint; aut si adsint, sine pietatis sensu perfunctoriè & raptim canant aut orent? cur alii clamosi in cathedra Stentores, tam parum animos audientium percellunt? alii Sacramenta cunctanter & desudlosè administrant? an non iecirco, quia hæc sola deest actionum omnium anima, quæ est charitas? Ex hac verò charitate Dei pendet & dilectio proximi. Nam, *mandatum habemus à Deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.*

Theol.
Apol. 1.

Charitate
Dei emi-
net.

1. Joan. 4.

Rom. 5.

1. Cor. 13.

Charitate
proximo
obligatur.

1. Joan. 4.

Et

Bern. de
dilig. Deo

Et quidem, *ut perfecta justitia sit diligere proximum, Deum in causa habere necesse. Alioquin proximum pure diligere quomodo potest, qui in Deo non diligit? porro, in Deo diligere non potest, qui Deum non diligit.*

Hac pro-
prium sig-
num est
ministero-
rum Dei.

Hic expendant animarum Pastores exemplum Christi Pastoris boni, qui ita dilexit proximum, ut *animam suam posuerit pro ovibus suis. Per quam difficiles vias, per quot adversa ille errantem ovem secutus est? quot labores, itinera, calumnias, opprobria, & persecutiones sustinuit, quot bonis in corpore & anima, saepe etiam ingratos cumulavit? Tales & Christus discipulos, & in suo munere successores desi-*

Joan 13.

Dolor ne-
glecti officii
& deside-
rium im-
plendi.

derat. In hoc enim ait, cognoscant omnes, quod discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. Ad quid in Ecclesiam Dei venisti? cujus geris ministerium? cujus munus suscepisti? quot hominum salus, ex te tuaque sedulitate dependet? quam jucundum est illius amicum esse, qui postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennam? quam gloriosum est illum imitari, qui omnibus omnia factus est, ut omnes lucrifacere.

1. Cor. 9.

II. PUNCTUM.

Zelus pro
honore
Dei & sa-
lutis ani-

Considera', zelare quemlibet Ecclesiasti- cum debere pro honore Dei, pro salute Ecclesiae, & proximorum; quia minister Dei & Eccle-

& Ecclesiæ est. Hic porrò zelus ex eodem charitatis igne in cordibus nostris accendendus est. Ignem, ait, Christus veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur? Hoc vehementer inflammatus erat ille Christi minister, qui dicebat, proximorum saluti intentus: se versatum, in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum. Et, quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non uror? Ego autem libentissimè impendam, & super impendar ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligens, minus diligar: imitatus illum qui cum pertransisset benefaciendo, & sanando omnes oppressos à Diabolo, denique & semetipsum moriens superimpendit in ligno crucis saluti nostræ. Tali zelo David accensus dicebat: *Tabescere me fecit zelus meus, quia oblitifunt verba tua inimici mei. Nam Dei minister est vindex in iram ei, qui malè agit.*

Debet tamen i. ejusmodi zelus cum prudentia & discretionem esse conjunctus: ne simus ex illis: qui amulationem Dei habent; sed non secundum scientiam. Ignorantes enim justitiam Dei, & suam quærentes statuere, offendunt. Semper quidem zelus absque scientia minus efficax, minusque utilis invenitur, plerumque autè & perniciosus valde sentitur. Quo igitur Zelus fervidior ac vehementior spiritus, profusiorque charitas, eo vigilantiori opus scientia est, qua zelum supprimat, spiritum temperet, ordinet charitatem.

marum
Dei ministri decet.

2. Cor. 13.

2. Cor. 12.

Ag. 10.

Pf. 18.

Rom. 13.

Zelus tamen i. sit discretus.

Rom. 10.

2.

Ber. ser.

49.

tatem.

2. *Sine livore aut alio vitio.* *tatem.* 2. Videndum ne ex livore, superbia, aut indignatione procedat, sed ex puro amore Dei. Nam *emulationē Dei suo spiritu inspirat fidelibus Deus; amoris enim non livoris est.* Hac *emulatione Phinees Pater noster, ait Mathathias moriens, Zelando zelum Dei, accepit testamentum Sacerdotii aeterni.* 3. Cum dolore animi *compatientis alienæ calamitati sociandus est.* Ita Paulus *Tristitia, inquit, mihi magna est, & continuus dolor cordi meo. Optabam enim ego ipse anathema esse à Christo, pro fratribus meis. Multi enim ambulant quos saepe dicebam vobis, (nunc autem & flens dico) inimicos crucis Christi, quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum.* Ita & Christus, *videns civitatem Ierusalē, flevit super illam.* 4. Cū animi fortitudine *junctus Zelus est, qui omnia adversa sustinet, aut perumpit. Fortis enim, ut mors delectio; dura ut infernus emulatio. Nam qui igne Christitatus fuerit, nihil curæ illi est gloria & ignominia.* *Contemnit, & flagella & carceres, quasi in alieno corpore pateretur, aut velut adamantinum corpus possideret. Quæ antiē suavia sunt in hac vita ridet, atque ad ea sic afficitur, quasi corpore mortuus esset.* 5. Sine respectu *personarum monet & exequitur, quæ ex divina gloria esse judicat, memor Christi monentis, qui me erubuerit & sermones meos hūc filius hominis erubescet, cum venerit in majestate sua, & Patris, & Sanctorum Angelorum.* Sine quo respectu
- Aug. in Ps 118.
1. Mach. 2. § 4.
3. *Sit compatientis animi.*
Rom. 9. 2.
Philip 3. 18.
Luc. 10.
4. *Fortis in adversis.*
Chrysoft. hom. 52. in Act.
3 *Sine respectu humano.*
Luc. 9.

spectu usque adeò D. Paulus fuit, ut diceret: *si Gabi.*
adhuc hominibus placerem Christi servus non es-
sem. Et hic quidem in ministro Dei zelus sæpe
 est necessarius, ut quorundam potentiorum au-
 dacia comprimatur; discretionem tamen condi-
 dus, ne plus destruat, quàm ædificet.

Expende, quem in te affectum experiare, an
perfecta charitas in te sit, quæ foras mittit timo-
rem, & animum zelo Dei flagrantem, pro illius
 gloria, & proximorum salute, aut propugnanda,
 aut propaganda, ad quævis audenda patien-
 dave inflammet? Quod si defuerit; ille tibi ignis
 charitatis magis magisque est accendendus, un-
 de hæc zeli flamma prorumpit. Nondum satis
 pretium animæ, vitæque ac mortis æternæ,
 nondum mortem Christi, & ardentissimum il-
 lius amorem, ut par est, æstimare nosti.

O quis mihi dabit, ut illo zelo accendar,
 quo flagrarunt tot sancti ministri Dei, atque
 imprimis ille, qui Ephesiis valedicens scribit;
per triennium nocte & die non cessavi cum la-
chrymis monens unumquemque vestrum: ita cū
 his, ita cum aliis versatus, nec laboribus obru-
 tus, nec doloribus opprobriisque deterritus,
 tanquam Angelus Dei, illorum zelum est æmu-
 latus, qui sunt *administratorii spiritus*, missi
 propter eos, qui hereditatem capiunt salutis. An
 non fas est, tales tantosque, & in cœlis, & in ter-
 ris, pro Dei honore & proximorum salute ze-
 latores imitari?

*Quibus
mediis hic
Zelus ac-
cendendus.*

*Desideriū
boni Zeli.*

Act. 20.

Heb. 1. 14.

III. PUNCTUM.

*Persecu-
siones &
adversa
superanda
sunt.*

Joan. 15.

2. Tim. 3.

1. Pet. 2.

*Difficul-
tates in il-
lustri mu-
nere super-
anda.*

D. Hier.
ad Nepot.

Considera, fieri non posse, ut absque tribulatione ac persecutione vivas, si munus tuum in Ecclesia rectè sedulòque exequaris: nam & illud suas habet molestias, & improborum adversum te conatus non rarò insurgent. Habet enim princeps hujus mundi suos ubiq; ministros, qui Dei ministris zelo impio adversantur. Præmonuit Christus: *Non est servus major Domino suo, si me persecuti fuerint, & vos persequentur.* Et Paulus suâ doctus experientiâ, tradit quod omnes qui pie volunt vivere in Christo fese, persecutionem patiantur. Et Petrus: *in hac, ait, vocati estis; quia & Christus passus est pro nobis, relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. Qui cum malediceretur, non maledicebat; cum pateretur, non comminabatur, tradebat autem judicanti se injuste.*

Fidelis Dei & Ecclesiæ minister proposito sibi Christi summi Sacerdotis exemplo, ad hoc solum intentum gerit animum, ut sibi impostum à Deo munus juxta voluntatem ipsius exequatur; sicut Legatus Regis suo officio exequendo intentus, viarum pericula & occurrentes difficultates perumpit, in memor cujus personæ munerisque dignitatem sustineat. Ita per bonam famam & malam, à dextris & à sinistris Christi miles graditur; nec laude extollitur, nec vitupe.

vituperatione frangitur: non divitiis tumet, non contrahitur paupertate, & leta contemnit, & tristia: per diem sol non urit illum, neque luna per noctem. Talis erat Elias Thesbites olim, qui cum periculo capitis impium Regem Achab sæpè coarguit idololatriæ aliorumque scelerû, improbissimæque Reginae Jezabeli prædixit, fore ut canes nefariam in agro dilacerarent. Talis & Joannes Baptista, qui Herodi incesto coràm exprobrare ausus: *non licet tibi habere uxorem fratris tui.* Et quamvis jam inclusus carceribus, non destitit tamen illius aliorumque scelerum indignitatem Herodi exponere, pœnitentiámque suadere, memor officii sibi à Deo commissi, memor divinæ gloriæ, salutisq; alienæ. Tales denique tam seduli, tam ferventes, contemnentes periculorum erant Apostoli omnes, in ministerio sibi à Deo imperato: quos non persecutio, non gladius, non fames, non nuditas, non angustia, nō tribulatio, non mors ipsa poterat separare à charitate Dei, & proximorum: quin etiam *ibant gaudentes à conspectu concilii: quoniam digni fuissent pro nomine Jesu contumeliam pati.*

Quis nobis hoc tribuat, ut simili ardore succendamus hodie in Ecclesia Dei? quantò illius esset facies illustrior, fides ferventior, major pietas & religio! Expende quantum nunc istorum decus sit, qui aliquando hoc officio præclare functi ac defuncti sunt, quàm celebris

○

illorum

Exemplo
Eliæ.

3. Reg. 22

Matt. 23.
Et Joan.
Baptistæ.

Desideriū
patiendī
pro Deo.

illorum in terris recordatio, quàm immensa in
 coelis gloria! quàm dulci atque inexplicabili
 nunc flagrent ac fruantur amore Dei in æterni-
 tate, qui eodem hic accensi fuerunt in tempore.
 Quin imus, quin consequimur, tam illustria in
 terris Sanctorum vestigia, quando *non sunt con-*
digna passiones huius temporis, ad futuram glo-
riam quæ revelabitur in nobis.

DISTICHON MEMORIALE.

Te geminus sustollat amor (2) Zelusque salutis
Discretus, (3) patiens spectata operando Deum.

CONSIDERATIO

De Lingua custodia.

PUNCTUM I.

EXamina te quomodo artem loquendi didi-
 ceris, quæ in tribus maxime consistit. I. Ut
 parum loquamur: itaque examina te, an suo
 tempore silentium accuratè observes: an
 non de te tuisque rebus sine necessitate aut fru-
 ctu loquaris, adeoque negligas sapientis confi-
 lium Eccl. 32. datum: adolescens loquere in tua
 causa vix? an non in quotidianis colloquiis
 plus æquo garrias, iterum immemor instructi-
 onis à sapiente datæ, eodem loco: in medio
 magnatorum (quales ob virtutem merito cre-
 dis esse fratres tuos) non præsumas, & ubi sunt
 senes,